

O ČOM VKUSE TOČÍME ??? O HOROLEZECTVE!!!

V tomto článku bude aj kto, čo, kde, ako, kedy, ale aj čo to, dofrasa, je to horolezectvo a i.

Tak najskôr. Keďže už konečne píšem tento článok, chcem aby tá drvivá väčšina z vás čo navštevujú túto nešťastnú školu znala, čo je to horolezectvo, kto sa mu venuje, čo to stvárajú... Ospravedlňujem sa, že nepíšem napr. o volejbalovom turnaji, futbale alebo hokeji, ale ja som proste zaujatý len na lezenie.

Vždy ma fajne pobaví, keď príde reč na lezenie, čo si pod týmto „dijmom“ ľudia myslia. Najviac ma pobavia názory typu : To je toto, keď sa zgrapete tam hore a máte na sebe také kvaky ??? Áno, to je ono. Na našej škole je 6 chalanov, ktorí sa viac alebo menej v tejto zóne pohybujú.

Sú to Paťo Skřehot, Maťo Kubičár, Števo Hudák, Mišo Janeček, Ľubo Ďuráš a ja (Mišo Bekeš). Na to aby tento šport mohol niekto robiť, sú potrebné

3 veci, a to : 1. Mať na to gule. 2. Mať nato prachy. 3. Mať na to čas. A keď tieto 3 veci sú splnené, nebolo by od vecí :

1. Byť v nejakom horolezeckom klube, v ktorom sú aj starí borci, ktorí vám poradia kde, kedy, ako ...Ďalej

výhoda takýchto klubov je, že aj oni sami robia akcie, často aj také, na ktoré by človek ani zo srandy nepomyslel. V takýchto kluboch sú Paťo (Biela stopa) a ja (HO LŠ PP) 2. Veľmi dôležité je aj poistenie, ale zohnať poisťku na takéto extrémny je trochu zložitejšie. Naše poisťovne na nás ... , ale v EU je to iné. Tí normálni, ktorí majú radi svojich rodičov a ich prachy sa poistia v Rakúskej poisťovni Alpineverein. Takáto poisťka nás stojí asi 1500 Sk na rok.

Naša sezóna horolezectva (pre väčšinu prvá) bola pomerne úspešná (ako pre koho), a tak sme sa rozhodli zverejniť naše vylezené cesty v Tatrách. Pri tejto disciplíne bolo v minulosti hlavne si zaliezť z radosti, no teraz je to o výkonoch. Kto dal ťažšiu cestu, akým štýlom ... Podľa toho sa aj rozdeľujú lezci: „profesionálni“ lezci, ktorí lezú na výkony (Paťo a ja) a sú to rekreační lezci, ktorí cesty lezú z radosti (Martin, Števo).

Tak, tu máte spomínane naše najobtiažnejšie prelezané cesty:

PATRIK SKŘEHOT 2.ZAA (Termoš) – 2.sezóna – Strelecká veža –

Obtiažnosť V – Veľka Studená dolina – 200m do nadmorskej výšky 2300

m.n.m. MIŠO BEKEŠ 2.ZAA (Beky) – 1.sezóna – Lomnický štít –

Stanislawskeho cesta – Obtiažnosť V – Skalnatá dolina – 500 m do

nadmorskej výšky 2633 m.n.m. MARTIN KUBIČÁR 2.ZAA (Kubo) –

1.sezóna – Volia veža – J rebro – Obtiažnosť III – Mengusovská dolina –

200 m do nadmorskej výšky 2355 m.n.m.

ŠTEFAN HUDÁK 2.ZAA (Pišta) – 1.sezóna-

Ostrva Galéria - Ďieška-Halás-Marek –

Obtiažnosť V – Mengusovská dolina – 200m do nadmorskej výšky

1984m.n.m.

Preloženie obtiažnosti ciest do ľudskej reči :

Obtiažnosť III- až III+ znamená: Stredná obtiažnosť, súvisle partie alebo previsy s dobrými chytmi. Vyžaduje zvýšene silové nasadenie. **Obtiažnosť IV- až IV+** znamená: Stredne vysoká obtiažnosť, dlhšie úseky už vyžadujú viac medzi istenia.

Obtiažnosť V- až V+ znamená: Veľmi vysoká obtiažnosť, zvýšene požiadavky na fyzické predpoklady, lezeckú techniku a skúsenosť. **Obtiažnosť VII- až VII+** znamená: Mimoriadna obtiažnosť, nevyhnutné sú nadpriemerné schopnosti a vynikajúca fyzická kondícia. Okrem akrobatického lezeckého umenia je nutné výborne zvládnuť špeciálne techniky istenia

Výroky boli použité z knihy od Stefana Wintera „Športovní lezení“. V Tatrách sú cesty od obtiažnosti III až po VIII+.